

Ontmoeting ook start actie 'Dader in Beeld'

Hoorn * Jacques Beemsterboer beschouwt zijn ontmoeting met de moordenaar van zijn dochter als start van een initiatief om samen met Jan Eerbeek, voormalig hoofd-predikant van het ministerie van veiligheid en justitie, in gesprek te gaan met gedetineerden. Eerbeek is oprichter van de stichting Exodus, die (ex)gedetineerden begeleidt die gemotiveerd zijn uit de

criminaliteit te stappen en hen ook huisvesting biedt. Hij schreef onder meer het boek 'Een misdadiger is meer dan zijn delict'.

De predikant nam in juni afscheid als hoofd-predikant, maar wil zijn werk voortzetten. Jacques: „De mens achter delinquenten zien. Hen stimuleren het goede pad te bewandelen. Ik wil hen mijn verhaal vertellen, om de gevoelige snaar te vin-

den. Als mensen zeggen dat ze hun leven een positieve wending willen geven dan is het verstandig te luisteren naar het verhaal van iemand die tot op de ziel en het bot is geraakt door toedoen van een ander. Dat ben ik ten voeten uit. We overwegen het de actie 'Dader in Beeld' te noemen.”

Ze willen eerst drie gesprekken voeren. In groepjes, later misschien in-

dividueel. Aan de hand van de ervaringen wordt een programma opgezet, in samenwerking met het hoofd geestelijke verzorging van justitie. Jacques vindt het belangrijk dat de gesprekken vrijwillig zijn. „Er is een lotgenotencontactgroep die wil dat delinquenten gedwongen worden naar het verhaal van nabestaanden te luisteren, maar Jan en ik geloven niet dat dit enig nut heeft.”

Nadine

In de huiskamer van Jacques en Wanda Beemsterboer kijkt Nadine altijd toe. Wanda: „Ik kan me nog steeds niet voorstellen dat hij dat gedaan heeft.”

FOTO HENK DE WEERD

Jacques en Wanda Beemsterboer hebben 'ondanks alles geen wraakgevoelens'

Praten met moordenaar dochter

Eric Molenaar
e.molenaar@hdcmedia.nl

Hoorn * De beslissing is genomen. Jacques en Wanda Beemsterboer willen in gesprek met de moordenaar van hun dochter Nadine.

Als diens uitnodiging in 2009, via de bemiddelende stichting Slachtoffer in Beeld, tenminste nog geldt. Jacques: „We willen weten wat hem heeft beziel. Wat dreef hem. Hoe heeft het zo ver kunnen komen?” Vier jaar geleden schreef Gerold O. vanuit de cel een brief waarin hij aangaf hoe veel het hem speet en waarin hij vroeg of een gesprek mogelijk was.

Hun eerste reactie was toen dat ze geen behoefte hadden aan een ontmoeting. De brief werd opzij gelegd.

Maar vooral Jacques worstelt de laatste jaren met de vraag of het zinvol is de dader te ontmoeten. De

36 messteken

Nadine Beemsterboer was 20 toen ze op 2 december 2006 met 36 messteken werd omgebracht door haar ex-vriend Gerold O., die het niet kon verkroppen dat zij hun relatie na drie jaar had beëindigd. De toen 34-jarige ex-marinier is veroordeeld tot twaalf jaar cel en tbs.

man die ooit bij hen op de bank en aan tafel zat, met wie hij schaakte, die altijd zo hulpvaardig was. Die een onderdeel van het gezin vormde, tot die fatale zaterdag waarop de gruwelijke moord hun leven totaal en blijvend veranderde.

Nienna

Eerder gaf een groep van 35 mensen in de RTL-serie 'Ik kan het niet alleen' Jacques advies over diens dilemma 'Zal een confrontatie met de dader mij helpen, of maakt die nog meer kapot in het leven van ons gezin?' Ze kwamen tot de conclusie

dat het beter was eerst alle aandacht te schenken aan hun eerste kleinkind, van hun dochter Jacqueline. Kleindochter Nienna is op 27 maart geboren en vormt voor opa en oma 'het ultieme geluk van dit moment'. Nu vindt Jacques de tijd rijp om in te gaan op de uitnodiging.

Wanda houdt nog een slag om de arm. „Het grijpt me heel erg aan. We missen Nadine nog steeds zó intens, zeker in december. We hebben die dader altijd weggeduwd uit ons gevoel. Maar het is wel een feit dat hij nog een jaar in de gevangenis zit – met goed gedrag wordt de straf acht

jaar – en dan gaat hij met tbs. Je kunt de dader blijven wegduwen, maar de realiteit is wel dat ons leven zo is veranderd door hem.”

Het onder ogen zien van die realiteit is een van hun hoofddoelen van het gesprek. Jacques: „Het diepere besef daarvan ontbreekt deels. We hopen dat dit terugkomt als we met de dader in contact komen. Je wordt als het ware zeven jaar teruggezet, naar de tijd dat hij bij ons over de vloer liep en onderdeel was van ons gezin. Wat een verschil tussen dat moment en het heden!”

Wanda: „Ik kan me nog steeds niet voorstellen dat hij dat gedaan heeft. Dat iemand dat kan, en met zó veel geweld. Het lijkt net of het niet echt is.”

Wraakgevoelens

Ondanks alles hebben ze geen wraakgevoelens. Wanda: „Nadine en ik waren zo close, hadden zó intensief contact. Het is gewoon zijn schuld dat ze er niet meer is. Maar

toch geloof ik ook dat je geweld niet met geweld moet beantwoorden. Dat zegt ons verstand, maar blijkbaar ook ons gevoel. Eigenlijk verbaast mij dat wel. Maar: ik weet ook niet wat er gebeurt als je hem ziet.” Vergeving is voor haar niet aan de orde. Jacques sluit het niet uit. „Als hij 100 procent aannemelijk kan maken dat het hem werkelijk echt vreselijk spijt en dat het hem nooit meer zal overkomen. En als ik daarvan in contact met hem overtuigd raak, zouden er misschien gevoelens van vergeving kunnen ontstaan.”

Jacqueline wil er helemaal niets van weten. Zij denkt dat Gerold de ontmoeting alleen wil omdat hij dan 'een plusje achter zijn naam krijgt'. Wanda heeft ook ernstige twijfels. „Hij kan zich mooi voordoen, maar ik vind hem gevaarlijk.”

Dat ze toch wil deelnemen aan het gesprek is vooral omdat ze hoopt intuïtief te kunnen voelen hoe oprecht hij werkelijk is, als ze hem recht in de ogen kijkt.